

והוא הסתלק, אז היה אור.
זה מאיר על ראשו, ומים היו
יוצאים מתוך מצחו, ורוח נושבת
למעלה ומאירה מאור זה, עד
שהיה יורד אורו, מנצנץ לשבעים
ושנים אורות של השמש. כיון
שאותם אורות נרשמו בתוך
השמש למטה, היו הרשעים של
העולם יודעים בהם והיו עובדים
לשמש. כיון שהסתכל הקדוש
ברוך הוא באותם הרשעים, סלק
את אורו וגנז אותו. למה גנז אותו?
משום שאותו תנין היה עולה ויורד
ומכה באותם יאורים, עד שגנז
אותו ולא התגלה.

וזרע אותו הזרע בצדיק, שהוא
הגנן של הגן, והזרע שנזרע בגן
הוא גניית וטמינת (ט) של האור
הזה הוא.

בשהתנין הגדול הזה רואה
שצומח בגן זרע של אור זה, אז
מתעורר לצד האחר לאותו נהר
שנקרא גיחון. ונחלקים מימי
הגיחון הזה, שבייל אחד שלו, הוא
הולך לתוך אותו זרע שצמח בתוך
הגן, ומאיר בו בגדל הזרע הזה,
ונקרא גיחון.

ומתוך גדלות של אותו הזרע עלה
לגדלה שלמה המלך, כשעלה
למלכות, שכתוב (מלכים א - א)
והורדתם אתו אל גחון, וכתוב
ומשח אתו שם. שם, ולא במקום
אחר, משום שאם זה ידע דוד
המלך, ומימיו האחרים עלו
למלכות אחרת, וזהו המלך שהוא
תקף.

והתנין הגדול הזה התעורר אליו,
והתעלו סנפיריו של התנין הזה
באותו נהר להתחזק בו, וכל אותם
שאר היאורים עולים ויורדים
בתקפו של התנין הגדול הזה,
ומשתוקק ונכנס לתוך יאור השקט
ושוכך בו.

שכיבא, ואשתכך ביה.

ואיהו אסתלק, כדן הנה נהירו.
דא נהיר על רשיה, ומיא הו נפקי מגו
אפותיה, ורוחא נשיב לעילא. ונהיר
מנהירו דא, עד דהוה נחית נהוריה, מנצנצא
לשבעין ותריין נהורין דשמשא, כיון דאינון
נהורין אתרשימו בגו שמשא לתתא, הו
חייבא דעלמא ידעין בהו, והו פלחין
לשמשא. כיון דאסתפל קדשא ברין הוא
באינון חייבא, סליק נהוריה וגניז ליה.
אמאי גניז ליה. בגין דההוא תנין, הוה סליק
ונחית, ובטש באינון יאורין, עד דגנז ליה
ולא אתגליא.

וזרע ליה זרועא בחד צדיק, דאיהו גננא
דגנתא, וזרועא דזרע בגנתא, בגניזו
בטמירו (ס"א הא) דהאי אור איהו.

כד האי התנין הגדול, חמי דצמח בגנתא
זרועא דאור דא, כדן אתער לסטרא
אחרא, לההוא נהר דאקרי גיחון. ואתפלגו
מימיו דהאי גיחון, חד שבילא דיליה, איהו
אזיל גו ההוא זרועא דאצמחא גו גנתא,
ואנהיר ביה ברבו דזרועא דא, ואקרי גיחון.
ומגו ההוא רבו דזרועא דא, אסתלק לרבו
דשלמה מלכא, כד אסתלק למלכו,
דכתיב, (מלכים א', א') והורדתם אתו אל גיחון,
וכתיב ומשח אותו שם. שם, ולא באתר
אחרא, בגין דהוה ידע דוד מלכא דא,
ומימיו אתרנין אסתלקו למלכו אחרא, ודא
איהו מלכא דאיהו תקיפא.

והאי התנין הגדול, אתער ליה, ואסתלק
סנפירוי דהאי תנין, בההוא נהר,
לאסתקפא ביה. וכל אינון שאר יאורין
פלהו, סלקין ונחתין בתקפא דהאי התנין
הגדול, ותאב ועאל לההוא יאורא

וְאֵן, כְּשִׁאוֹתוֹ אֹר נִגְנָז (להסיעו)
לְהַעֲלוֹתוֹ אוֹתוֹ גִּנְז שְׁאֻמְרֵנוּ, אֹז
יוֹצֵא הַחֹשֶׁף הָרֹאשׁוֹן וּמִכָּה עַל
רֹאשׁוֹ בְּאוֹתוֹ נִקְבִּי שְׁנַעֲשֶׂה בּוֹ,
וּנְפָרְדִּי חוּט אַחַד בֵּין אוֹתוֹ הָאוֹר
שֶׁל הָאוֹר הִזָּה שְׁנִגְנָזוּ, וּבֵין אוֹתָהּ
חֹשֶׁכָה שֶׁל הַחֹשֶׁף הִזָּה, שְׁכָתוֹב
(בראשית א) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר
וּבֵין הַחֹשֶׁף.

הַתִּנִּין הִזָּה שָׁב בְּאוֹתָהּ הַפְּרָדָה
שֶׁל הַחוּט שֶׁהַפְּרִיד, וְהַפְּרִיד אֶת
אוֹתָם (בֵּין אוֹתָם) יְאוּרִים לְתוֹךְ
הַחֹשֶׁכָה, וּנְפָרְדִּים דְּגִים לְמִינֵיהֶם
אֵלֶּה מֵאֵלֶּה בְּאוֹתָהּ הַפְּרָדָה.

וּכְשֶׁנִּפְרְדוּ הַמִּים הָעֲלִיוֹנִים
הַקְּדוּשִׁים, כָּל אוֹתָם הַיְּאוּרִים
נְפָרְדִּים, וּנְכַנְסוּ לְתוֹךְ אוֹתוֹ הַיְּאוֹר
הַשָּׂקֵט שֶׁנִּבְחַר מִכָּלֶם, וְיוֹצֵאִים
וּנְכַנְסִים בּוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם.

וְכָל אוֹתָם דְּגִים שְׁגִדְלִים תוֹךְ
אוֹתָם יְאוּרִים, נְפָרְדִּים אֵלֶּה
מֵאֵלֶּה, וְנִקְרָאִים לִילּוֹת, וְאֵלֶּה הֵם
רֹאשִׁים לְכָל אוֹתָם דְּגִים שְׁיוֹצֵאִים
הַחוּצָה, וְאֵלֶּה שׁוֹלְטִים עַל כָּלֶם,
וְאֵלֶּה נִקְרָאִים בְּכוּרֵי מִצְרַיִם.
וּמִכָּאן הַתְּפִזּוֹת הַחוּצָה הַבְּכוּרִים,
וְכָלֶם נִזְוָנִים מִהַשְׁקָאָת אוֹתָם
יְאוּרִים. וְהַתִּנִּין הַגָּדוֹל הִזָּה שׁוֹלֵט
עַל כָּלֶם.

וְהַבֵּל בְּהַבְדֵּלֵת הַמִּים הָעֲלִיוֹנִים,
שְׁכָתוֹב וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מִים
לְמִים, וְנִרְשָׁמוּ מִים הַקְּדוּשִׁים
הָעֲלִיוֹנִים וּנְפָרְדוּ לְמַעְלָה, וְהַמִּים
הַתַּחְתּוֹנִים, נְפָרְדוּ כָלֶם אֵלֶּה
מֵאֵלֶּה, קְדוּשִׁים וְשֹׁלֵא קְדוּשִׁים,
וְעַל זֶה נִקְרָאוּ מִלֵּאכִים עֲלִיוֹנִים
פְּרוּדִים, מִשּׁוּם שֶׁנִּפְרְדוּ אֵלֶּה
מֵאֵלֶּה לְמִינֵיהֶם.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׁא הָאָרֶץ דְּשָׂא
עֹשֶׁב מִזְרִיעַ זֶרַע. סוּד זֶה,
כְּשֶׁהַתִּנִּין הַגָּדוֹל הִזָּה מְנַשֵּׁב רוּחַ
בְּאוֹתוֹ נִקְבִּי וּמִרְחָף כְּלָפִי מַעְלָה,
אֶת כָּל אוֹתָם הַעֹשִׂבִים הִזָּה הוֹפֵךְ
אוֹתָם לִיכָשׁ, עַד שְׁרוּת אַחֲרָת

וּבְרִין, כִּד הֵהוּא אֹר אֲתַגְנִיז (ס"א לְנִסְלָא) לְעִיּוּלָא
לִיָּה הֵהוּא גִנְנָא דְקַאמְרָן, כִּדִּין נִפְק
חֹשֶׁף קְדַמָּאָה, וּבְטָשׁ עַל רִישִׁיָּה, בְּהֵהוּא
נוֹקְבָא דְאַתְמַתְחָא בִּיה, וְאַתְפָּרֵשׁ חַד חוּטָא,
בֵּין הֵהוּא נְהִירוֹ דְאוֹר דָּא דְאַתְגְּנִיז, וּבֵין הֵהוּא
חֹשֶׁכָא דְחֹשֶׁף דָּא, דְכָתִיב, (בראשית א) וַיִּבְדֵּל
אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁף.

הָאִי תִנִּין, תָּב בְּהֵהוּא פְרִישׁוֹ דְהָאִי חוּטָא
דְאַפְרִישׁ, וְאַפְרִישׁ לְאַיִנוֹן (נ"א בֵּין אִינוֹן)
יְאוּרִין, גּוֹ חֹשֶׁכָא, וְאַתְפָּרֵשׁוּ נִוְנִין לְזַנְיָיָהוּ
אַלִין מֵאֵלִין, בְּהֵהוּא פְרִישׁוֹ.

וְכִד אֲתַפְּרֵשׁוּ מִיִּין עֲלָאִין קְדִישִׁין, כָּל אִינוֹן
יְאוּרִין אֲתַפְּרֵשׁוּ, וְעֵאלוֹ לְגוֹ הֵהוּא יְאוּרָא
שְׁכִיכָא דְאַתְבָּרִיר מִכְּלָהוּ, וּנְפָקִין וְעֵאלִין בִּיה
תְּלַת זְמָנִין בַּיּוֹמָא.

וְכָל אִינוֹן נִוְנִין דְמַגְדִּלָן גּוֹ אִינוֹן יְאוּרִין,
פְרִישָׁן אֵלִין מֵאֵלִין, וְאַקְרוּן לִילּוֹת,
וְאַלִין אִינוֹן רֹאשִׁין לְכָל אִינוֹן נִוְנִין דְנִפְקִין
לְבַר, וְאַלִין שְׁלִטִין עַל כָּלָהוּ. וְאַלִין אֲקָרוּן
בְּכוּרֵי מִצְרַיִם, וּמִהֲכָא אֲתַבְּדַר לְבַר בּוֹכְרִין,
וְכָלָהוּ אֲתַזְנוּ מִשְׁקִיו דְאַיִנוֹן יְאוּרִין. וְהָאִי
הַתִּנִּין הַגָּדוֹל, שְׁלֵטָא עַל כָּלָהוּ.

וְכָלֵא בְּפִרְישׁוֹ דְמִיִּין עֲלָאִין, דְכָתִיב וַיְהִי
מִבְּדִיל בֵּין מִים לְמִים, וְאַתְרִישִׁמוּ מִיִּין
קְדִישִׁין עֲלָאִין, וְאַתְפָּרֵשׁוּ לְעִילָא, וּמִיִּין
תַּתְּאִין, אֲתַפְּרֵשׁוּ כָלָהוּ אֵלִין מֵאֵלִין, קְדִישִׁין
וְדָלָא קְדִישִׁין, וְעַל דָּא אֲקָרוּן מִלֵּאכִין עֲלָאִין
פְרִישָׁן, בְּגִין דְאַתְפָּרֵשׁוּ אֵלִין מֵאֵלִין לְזַנְיָיָהוּ.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׁא הָאָרֶץ דְשָׂא עֹשֶׁב מִזְרִיעַ
זֶרַע, רְזָא דָא, כִּד הָאִי הַתִּנִּין הַגָּדוֹל,

הִזָּה נָשִׁיב רוּחָא בְּהֵהוּא נוֹקְבָא, וּמִרְפָּרְפָא
לְגַבֵּי עִילָא, כָּל אִינוֹן עֹשִׂבִין הִזָּה מְהַפֵּךְ לֹון
לִיכִישׁוֹ, עַד דְרוּחָא אַחֲרָא נָשִׁיב בְּהֵהוּא